

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce **A. O.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odboru sociálních věcí, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. JMK 3647/2005 OSV - Pr ze dne 21. 2. 2005, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně č. j. 41 Cad 33/2005 - 9 ze dne 24. 3. 2005,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 24. 3. 2005, č. j. 41 Cad 33/2005 - 9, byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o ustanovení zástupce. V odůvodnění svého usnesení soud uvedl, že plný invalidní důchod stěžovatele svou výší výrazně překračuje částku životního minima stanovenou podle zákona č. 463/1991 Sb., o životním minimu.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Brně podal stěžovatel kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu.

Žalobce není zastoupen advokátem, nicméně tato skutečnost není na závadu v řízení o kasační stížnosti, kterou je napadáno usnesení krajského soudu o neustanovení zástupce.

Žalobce je osvobozen od soudních poplatků podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

Po zjištění, že jsou splněny podmínky řízení, přikročil Nejvyšší správní soud k přezkoumání napadeného usnesení, a to v rozsahu a z důvodů uplatněných v kasační stížnosti tak, jak mu to předepisuje § 109 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nebyla zjištěna žádná z vad, k níž by byl Nejvyšší správní soud povinen přihlížet z úřední povinnosti podle § 109 odst. 3 s. ř. s.

V kasační stížnosti žalobce uplatňuje kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. – nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, který vymezuje tak, že sám nemůže advokáta zaplatit. Namítá tedy nesprávné vyložení pojmu „nemá dostatečné prostředky“ ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s.

Tuto námitku žalobce Nejvyšší správní soud zhodnotil jako nedůvodnou. Krajský soud postupoval správně, když žádost žalobce o ustanovení advokáta zamítl. Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. navrhovatelé, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Krajský soud posoudil majetkové poměry žalobce a došel k závěru, že celková výše jeho důchodu 7419 Kč výrazně přesahuje částku životního minima. Dle jeho názoru žalobce nesplňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a není tedy splněn základní předpoklad pro ustanovení zástupce.

S tímto závěrem Nejvyšší správní soud souhlasí. Jedná se o řízení jehož předmětem je přiznání dávky státní sociální podpory – příspěvku na bydlení. Podle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) činí tarifní hodnota jednoho úkonu právní služby v oblasti sociálního zabezpečení 500 Kč, čemuž odpovídá odměna za jeden úkon právní služby 250 Kč (§ 7). Při předpokládané průměrné náročnosti sporu (6 úkonů) činí předpokládaná odměna advokáta 1500 Kč s tím, že v případě úspěchu by žalobci byla tato odměna plně hrazena neúspěšným žalovaným. Předpokládaná finanční náročnost sporu tedy není dle názoru Nejvyššího správního soudu taková, aby bylo nutno stěžovateli pro toto řízení ustanovovat zástupce. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že kasační stížnost není důvodná a v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť na straně úspěšného žalovaného Nejvyšší správní soud neshledal žádné náklady, které by převyšovaly náklady běžné administrativní činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu